

# పరిజితులు

## ఇ.బాలగోపాల్



చిమ్మటి చీకటిని పారద్రోలాలని, ప్లేషన్ లో అక్కడక్కడా వెలుగుతోన్న లైట్లు విశ్వప్రయత్నం చేస్తున్నాయి.

పెట్టెలనిండా జనం క్రిక్కిరిసి వున్నారు. ఎక్కడా కాలు దూర్చడానిక్కూడా సందు లేదు. మేము అదే రైల్వేలో ఎటు తిరిగి వెళ్ళి తిరలి తప్పదు.... రేపు మా "రామం"కు యింటర్వ్యూవుంది. గణ గణ ఒక్కో కంపార్ట్ మెంటూ గాలించసాగాం!

వలితం దక్కలేదు. ఉమ్మారంటూ అగి

రైల్వే అడ వరివయాలను పెంచుకొనడానికి మగవీరులు పడే పాట్లలో ప్రీలముందు ప్రదర్శించే సాహసాల్లో దొంగల్ని వేటాడడం కూడా ఒకటి!

వోయాం, "రిజర్వ్" కంపార్ట్ మెంటు ముందు.

"సీటు కావాలా సార్?" కిటికీలోంచి రెండు కళ్ళు ఆశగా అడిగాయి. అవు నన్నాను వెంటనే. సీటుకు మూడు రూపాయలడిగాడు.

ప్లేషన్ లో అడుగు పెట్టడానికి టికెట్

కొనాలి. రైలు పెట్టెలోకి ఎక్కడానికి టికెట్ కొనాలి.... కూచోడానికి సీటు కొనుక్కోవాలి.... కొన గ లి గే క కే వుండాలిగాని. బహుశా డబ్బుతో కొనలేని వస్తువంటూ లేదేమో! తప్పలేదు ఆరు రూపాయలూ వాడి దోసిల్టా పోసి లోనికి పోయి, సీట్ల వాక్రమించుకున్నాము. సిగ

రెట్ వెలిగించాను! కంపార్ట్ మెంటంతా ఖాళీగా వుంది. లోన దీపాలు వెలగడం లేదు. బయటి వెలుతురు, మసక మసకగా లోనికి తొంగి చూస్తోంది. సిట్లమీద బార్లా చావుకొని వొకళ్ళిద్దరు కలలు కంటున్నారు. మా ఎదుటి సీటు ఖాళీగా వుంది.

"ఇక్కడ ఎవ్వరూ లేరు కదండీ?" తలెత్తి చూశాను. సిగరెట్ పొగల మధ్య ఆవిడ మెడలో కొట్టొచ్చినట్లు కనబడుతోంది రాళ్ళ నెక్లెన్!! (నువ్వు సీటు కొనుక్కునే పంటావ్. కూచో అమ్మదూ.)

"యొ కెన్ సీట్ హియర్!" అన్నాడు రామం.

ఆవిడ వెనక, పోర్టర్ సామాను దించ సాగాడు.

రింగులు రింగులుగా పొగ వొదుల్తూ, రెక్క పెట్టుకో సాగాను నేను.

ఏదో పీడకల వచ్చినట్లుంది. ఉలిక్కిపడి కెవ్వన కేకేసింది. ఆవిడ చేతిలోంచి నోటు లాక్కుని, పోర్టరు దిగాడు. పోతూ, పోతూ కంపార్ట్ మెంటు కున్న రిజర్వేషన్ స్లిప్ లాగేసి వెళ్ళిపోయాడు.

ఒక్క నిమిషం పాటు బురగిరువ తిరిగింది. ఆవిడ, సామాను సర్దలేక అవస్థ పడుతోంది.... నేనూ, రామం కూడబలుక్కొని సామానంతా సీట్ల కింద కుక్కే కాము.

"భాంక్యంటూ ఓ చిరునవ్వు పారేసిం దావిడ! వెంటనే జేబులోంచి దువ్వైన తీసి, తల దువ్వకో సాగాడు, రామం!

అంతసేపూ ఆవిడకోసమే అగినట్లు రైలు నెమ్మదిగా కదిలింది.... క్రమంగా పెగం పుంజుకోసాగింది.

గుండెల నిండుగా పొగపీలుస్తూ, వదులు కంటున్నాను. అదేమిటో వెధవది, మనకు సుఖాన్నిచ్చే ప్రతిదీ త్వరగా కరిగి పోతుంది. కిటికీలోంచి దూరంగా, కొండలు నల్లగా బారులుతీర్చి కాపలా కాస్తున్నాయి. గుండెల మీద చేయివేసుకుని, ప్రకృతి "బే ఫికర్"గా నిదరోతోంది.

"మీరెంతవరకూ వస్తున్నారండీ?" సిగరెట్ బిట్ను బయటకు విసిరి ఆవిడ వంక తిరిగాను. ఇంతలోనే మా వాడు అందుకున్నాడు. "మద్రాసండీ. మీరూ?"

"నేను కూడా మద్రాసేరెండీ!" అందా విడ జడను ముందుకు లాక్కుంటూ.

"అంజే, మద్రాసు మీ నేటివ్ ప్లేసాండీ?" ఇహ వదలడు.

"కాదండీ మాది గుడివాడ-మద్రాసులో మా కటిన్ వున్నాడు. వెలవలకు వాడి దగ్గరకు వెళుతున్నాను." కళ్ళు చింపుకుంటూ

**అయ్యయ్య...**

**రుచికీ**

**అంబర్**

**గ్లూకోజ్ బిస్కట్లు**

అంబర్ పుడ్స్

హైదరాబాద్-500013

మొత్తం 78  
10 వమాన

18	23	16	21
27	12	25	14
20	19	22	17
13	24	15	26

**ఆల్ ఇండియా పాప్యూలారిటీ పోటీ**  
(అమ్మకము పెంచుట కొరకు ఉత్తరం)

మొదటి బహుమతి: మొత్తం బొల్ట్యాషన్ సరియైనది అయినచో ఒక వెయ్యి వగదు. రెండవ బహుమతి: పై మూడు అడ్డ వరుసలలో సరియైనది అయినచో అయిదు వందలు వగదు. మూడవ బహుమతి: పోలి నూవర్ డిలక్స్ కి బ్యాండ్ బ్రావిస్టరు 250 లేదా ఎక్కువ ఎం.టి.దారులకు దర: 270/-లో వగం దర.

నిబంధనలు: 1. ఖాళీ కాగితముపై 18 నుండి 28 వరకుగల అంకెలను ఒకేసారి ఉపయోగించి ఎటుకూడినా మొత్తం 82 వచ్చునట్లు వేయాలి. 2. సీట్ల బొల్ట్యాషన్ మా కార్యాలయమువందుంచబడినది. అది ఎమ్. డి. చే స్వయంగా తెరువబడును. 3. ఈ పోటీకి ఎంట్రి ఫీజు లేనందువల్ల మొదటి మరియు రెండవ బహుమతులు మా సీట్ల బొల్ట్యాషన్ తో సరిపోయినప్పుడు మాత్రమే ఇవ్వబడును. అట్లు లేనియెడల మొదటి, రెండవ బహుమతులుండవు. 4. మూడవ బహుమతి గెలుపొందినవారు షాపింగ్ ప్యాకింగ్ ఇన్నూవేషన్స్, రెడర్ కేస్ తర్ఫులు మొదలయినవి చెల్లించాలి. 5. మూడవ బహుమతి గెలుపొందిన వారికి వగదు బహు మతులుండవు. 6. ఒక ఎంట్రిదారుడు ఒక ఎంట్రి మాత్రమే వంపాలి. 7. లావాదేవీలు ఆలీమర్ నివీర్ షాప్టువందు మాత్రమే. 8. ఎంట్రిలు హిందీ లేక ఇంగ్లీషులో మాత్రమే వంపాలి.

ముగింపు తేదీ : 24-10-77  
వలికం : 28-10-77  
MAYUR TRADERS (AJW-82) Jaiganj, ALIGARH.

అవిడను చూస్తోందిపోయాను. కంఠం లాంటి మెడ! మనక వెలుతురులో మెరిసి పోతోన్న నెక్లెను!! దాని ఖరీదు ఏ రెండు వేలో అయి వుండచ్చు. మళ్ళీ సిగరెట్ వెలిగించాను.... రామం కేసి చూశాను.... ఒంపు సొంపులు యింపుగావున్న ఆడది.. ఏకాంతంగా తటస్థపడితే మ గ వా డు మీమాంసలో పడిపోతాడు.

“ఏమండీ మీ రెప్పుడయినా హైద్రాబాద్ వచ్చారా?” అడిగాడు రామం.

“ఎం?”

“మిమ్మల్ని ఎక్కడో చూసినట్లుంటేను....” ఎక్కడా చూసుండడు.. అదో స్టంట్లు! మాటలు పెంచుకోవాలన్న కావ త్రయం.

“నేను గుడివాడ వదిలి యింతవరకూ వెళ్ళలేదండీ!” కిన్నెర కంఠం ఎలా వుంటుందో, విని చావలేదు కానీ. అవిడ గొంతు వింటోంటే దాన్నే అంటారేమో అనిపించింది ఆ క్షణాన మాత్రం!

అవిడ వయసు అంచనా వేయసాగాను. బహుశ ఏ వద్దెనిమిదేళ్ళో వుంటాయి.... చక్రాలంటి కళ్ళు చీకట్లో త మా షా గా మెరుస్తున్నాయి.

కిటికీలోంచి రివ్యూన గాలి తెర జొర బడింది.

అవిడ కొంగు నిండుగా లాక్కుంది. నెక్లెన్ కనిపించడంలేదు. మా మధ్య కొన్ని క్షణాలు జోగసాగాయి.

“మీరేం చదువుతున్నారండీ?” రామం పూరుకోలేకపోతున్నాడు.

“నేను చదువుకోడంలేదండీ. చదువు చెబుతున్నాను.” తల తిప్పి అవిడ కళ్ళ లోకి చూశాను. వాట్ డజ్ షి మీన్?

“నేను ఉమెన్స్ కాలేజీలో లెక్చరర్ గా పని చేస్తున్నానండీ!” అందావిడ. నాకు నమ్మ శ క్యం కావడంలేదు. అందుకే కాబోలు, ఆ డ దా ని వయస్సు అంచనా వేయడం చాల కష్టమంటారు. రామం నాకేసి చూశాడు.... ఇహ నాకు తప్పలేదు.

“వీడి పేరు రామం.... ఎమ్. యన్.సి. చదివాడు. ఇంకో నెం రోజుల్లో స్టేట్స్ కి వెళుతున్నాడు.” మా వాడిని పరిచయం చేశాను.

“కంగ్రాట్స్!....” అందావిడ. మావాడి ఛాతి మరో ఆరంగుళాలు పెరిగింది. మరి కొన్ని వివరాలడిగింది. రామం చెబుతున్నాడు.

నా గురించి చెప్పుకో దానికి నాలో ప్రత్యేకతంటూ ఏమీలేదు. అందుకే మవు నంగా వుండిపోయాను.

“నాకు నమ్మ శ క్యం కావడం లేదండీ, యింత చిన్న వయస్సులో మీరు లెక్చర

రంటే..” అంటున్నాడు రామం. గర్వంగా నవ్వుతోంది అవిడ.

వెధవ కామెంట్లూ వీడూను.... రైలా గింది వొక్క కుదుపుతో. వెంటనే రామం దిగి, మా యిద్దరికీ “కాఫీ” లిప్పించాడు. మరో చిన్న పటాలం ఎక్కింది మా పెట్టె లోకి. అవిడ వక్కన వయస్సు మళ్ళీన మరో నలుగురాడవాళ్ళు సర్దుకున్నారు.... మళ్ళీ కదిలింది రైలు, గమ్యంవైపు.

“మీ పేరు తెలుసుకోవచ్చునండీ!” అడిగాడు రామం.

“నిరభ్యంతరంగా,” అందావిడ, కానీ పేరేమిటో చెప్పలేదు.

ప్రీ ఒక మహాకావ్యం!! భగవంతుడు ఎన్నో యుగాలు ఆలోచించి రచించాడు.. కాని, దాన్ని గురించి చెప్పడం ఆయన కుక్కడా సాధ్యంకాదు.... అవిడ గురించి అంచనా వేసుకోసాగాను.



**అమృతాంజన్**  
లిమిటెడ్ వారి

విశిష్టమైన

# అముదము

శుద్ధిచేసినది.  
వాసనలేనిది.



అమృతాంజన్ అముదము

OBM 3270 A TV

# తెల్ల మచ్చలు

మా స్వస్తికా బాటి తెల్లమచ్చ కంఠ సమాంగా క్యరికగవి మామూలుగా మార్చును. 2 వెలలకు ఒక పీసా ఉంది తంగా ఇవ్వబడును.

**తెల్ల వెంట్రుకలుండవు**  
 పొగడడం మాకు ఇష్టంలేదు. కాని మా 'కేషరంజన్' ఆయుర్వేదిక్ పెంటెడ్ ఆయిల్ తెల్ల వెంట్రుకలను సర్దిగా మార్చును. మొదట తెల్ల వెంట్రుకలను సర్దిగా మార్చి అటుపై వల్లని వెంట్రుకలే వచ్చును. ఈ ఆయిల్ జావకకక్తి, కంటిచూపు వృద్ధి వరదును. లాభం పొందినవారు 1000 పైగా మాకు వ్రాసి యున్నారు. లాభం లేకున్న దమ్ము జావను. ధర రూ. 12/-.

**SHYAM AYURVED BHAVAN**  
 (S-5)  
 P.O. Katri Sarai (Gaya)

# ఉబ్బసానికి మూలిక

ఉబ్బసాన్ని తగ్గించే మూలిక ఒకటి రాజస్థాన్ వాస్తవ్యులు స్వర్గీయ శ్రీ కంఠనాథ గారిమనుషుడు శ్రీ కేశవ మోహన్ లాల్ చే (పేదవారికి) వంచి పెట్టబడుతున్నది.

ఈ మూలికను ఒక సన్యాసి శ్రీకంఠనాథకు ఇచ్చారు. 40 సంవత్సరాలకు పైగా ఆయన ఉచితంగా వంచి పెట్టారు. ఆయన నిస్వార్థ సేవకు మెచ్చి ప్రభుత్వం వీరిని ఇచ్చింది. ఈ సత్కార్యాన్ని తన మనుమనికి అప్పగించి ఆయన సన్యాసి అక్రమము స్వీకరించెను. ఇప్పుడు ఆయన మనుషుడు ఈ కార్యకారాన్ని కొనసాగిస్తున్నాడు. అయితే లాభ్యవంతులకు ఈ సత్కార్యానికి విరాళ మీయవలసివదిగా విజ్ఞప్తి చేస్తున్నాడు. అనేకమంది ఉబ్బసం రోగులు దీర్ఘకాల వ్యాధి పీడితులుకూడా ఈ మూలిక మూడు మోతాదులు నేవించి ఉపశమనంపొందారు. రోగులు ఈ మూలిక కోసం ఇంగ్లీషులో మాత్రమే వ్రాయండి.

**శ్రీ కేశవ మోహన్ లాల్**  
 5. హరలాల్ దాస్ రేస్,  
 (కోరాణగన్ పార్క్) కలకత్తా-6.

"నా పేరు రత్న!"  
 "వాట్ ఎ బ్యూటీఫుల్ నేమ్. అండానికి తగ్గ పేరు." రామం గొణిగాడు. అవిడ నిన్నులే వుంది.... గర్వంగా మరొక్కసారి నవ్వుకుంది. అడవాళ్ళు తృప్తివడే క్షణాల్లో అదికూడా వొకటి!  
 అవలిండాను! నిద్రొస్తోంది.  
 రామం మోచేత్తో పొడిచాడు. చూశాను. అవిడ చూడకుండా కిటికీవైపు కూచుంటూ నవి నెగ చేశాడు. లేచి ఇటు చతికింబడ్డాను.  
 వాళ్ళిద్దరూ లోళ్ళాది రామాయణంలో వడ్డారు.... వెనక్కు జారగిలబడ్డారు.... ఎల్లండి మళ్ళీ ఆపీసులో జాయిన్ కావాలి! మునురుకుందోన్న ఆలోచనలను పారద్రోలి.... రెండు నిముషాలు భగవంతుడిని తలుచుకున్నాను. నిద్రలోకి జారిపోయాను. చటుక్కున మెలకువ వచ్చింది.  
 ఓ వెయ్యిమంది ఎన్. సి. పి. బూట్లతో పరిగెడుతున్న చప్పుడు.. గుండె పేగంగా కొట్టుకోసాగింది.  
 "దొంగ" అరిచారెవరో ఓ మూలనుంచి.  
 "దొంగ, దొంగ, దొంగ" మరుక్షణం కంపార్టుమెంటులో హాహాకారాలు.  
 బయటనుంచి ఎవరైనా దురాక్రమణ చేస్తున్నారేమో భయపడ్డాను.  
 గబగబా వొంగి కిటికీ వట్టర్లు కిందికి దించేశాను.  
 చిమ్మ చీకటి! కేకలూ, అడవాళ్ళు ఏడుపులూ తప్ప ఎమీ అర్థం కావడంలేదు.  
 అగ్గిపుల్ల గీశాను.  
 "కొట్టండి, సరకండి వెధవను...." వోమూల గుంపు- అటు వెళ్ళి చూశాను.  
 వదహారేళ్ళ కుర్రవాడు!.... మొహానికి చేతులద్దం పెట్టుకున్నాడు. అందరూ కలిసి వాడిని చావ బాదుతున్నారు.  
 "ఏం జరిగిందండీ?" అడిగాను.  
 "కనబడటం లేదండీ? దొంగ!" సగర్వంగా మీసాలు మెలిపెడుతూ అందోకాల్తి! "మాస్తారేమిటండీ, చావబాదండి వెధవను!" ముందూ, వెనకూ చూడకుండా కొడుతున్నాడు.  
 జనం అలిసిపోయారు. వాడి నోమూలకుదేశారు. మళ్ళీ అగ్గిపుల్ల గీశాను.  
 అమాయకమైన వాడి మొహం నా గుండెల్ని కదిల్చివేసింది.... మొహం దెబ్బలకు వాచిపోయి, జాట్లు బాగా రేగివుంది.  
 వాడి ఖర్మ! ఏ పరిస్థితుల్లో వాడు దొంగగా మారాడో?  
 తలెత్తి నన్ను చూశాడువాడు, "సార్! మీరైనా నమ్మండి, నేను దొంగను కాదు



# బదిలి

పౌరుగూరికి బదిలి ఐతే బరబర ఈడ్చిన బ్రంకు పెట్టెలా హృదయం క్షోభ పడింది; ఇది జరిపేందుకు చేసింది కాదు.  
 —ఇస్మాయిల్

సార్! వాళ్ళకు చెప్పండి సార్!" వాడి కళ్ళు దీనంగా పేడుకుంటున్నాయి. దొంగ, ఎవరైనా తనను దొంగంటే....  
 "నోర్మయ్!.... జ కొడక!" ఒకడు చాచి కాలితో తన్నాడు. మళ్ళీ వాడిని చికక దన్నడం మొదలెట్టారు. ఒక పెద్ద మనిషి యింతలో కలుగచేసుకున్నాడు. "ఒరేయ్! చెప్పరా, నిజం చెప్పు!.... దొంగతనం చేశానని వొప్పుకో.... నిన్ను వదిలేస్తాం!"  
 నాకు నవ్వొచ్చింది దొంగతనం చేశానని వొప్పుకుంటే నిజంగా వాడిని వదిలేస్తారా!!  
 "అంత మెత్తగా అడిగితే వాడు చెబుతాడటండీ, మీరు తప్పుకోండి...." అంటూ వొకడు వాళ్ళను పక్కకు జరిపి, బెర్తుమీది తెక్కాడు కష్టపడి.  
 అందరమూ పైకి చూశాం!  
 వైనుంచి మోకాళ్ళు ముడిచి.... అమాయకుడి మీదకు దూకాడు.... కళ్ళు మూసుకున్నాను.  
 ఆక్రందన వినిపించింది- దొంగడి కాదు!

దూకిన వాడిది: వాడి తల మరో బెర్డుకి కొట్టుకుంది. ఉక్రోశంతో ఆ కుర్రవాడి మాడు మీద కొట్టాడు. ముక్కులోంచి రక్తం కారసాగింది.

భగవాన్, ఈ మనుషుల మీద నీక్కసి వుంటే.... కనీసం దొంగగా మాత్రం వుట్టించకు. ఒక వేళ వుట్టించినా, వట్టుబడ కుండా చేసి వుణ్ణం కట్టుకో!!

ఆ కుర్రవాడికేసి చూశాను. ఇన్ని బాధలూ వాడు తట్టుకోగలుగుతున్నాడు కాని, వాడి కళ్ళలో మాత్రం కన్నీరు కారడంలేదు. అవి ఎప్పుడో ఇంకిపోయి వుంటాయి.

“సార్, నన్ను నమ్మండి నేను దొంగను కాదు.... అమ్మతోడు నన్ను కొట్టకండి.” వాడి గుండెలోంచి వస్తోన్న మాటలు, రైలు చక్రాల హోరులో కల్పి పోతున్నాయి. వాడి మొండితనం చూసిన కొద్దీ, పెద్దమనుషులకు కోపం వస్తోంది.. మళ్ళీ కొట్టసాగాడు. ఏదో చెయ్యాలని వుంది నాకు.. ఏమీ చేయలేకపోతున్నాను. నేను అశక్తుడిని!

రామంకేసి చూశాను ‘రత్నావలోకనం’లో వాడు నిండుగా మునిగివున్నాడు. చేతులు నలుపుకున్నాను జనం మళ్ళీ అలిసిపోయి, వాడి చుట్టూ కూలబడ్డారు.

“వాడు పారిపోతాడేమోనండీ!” జనంలో అనుమానం రగిలింది.... ఒకడు చుట్టూ వెతికి తాడు తెచ్చాడు. వాడి కాళ్ళూ, చేతులూ వెనక్కు విరిచి కట్టేశారు. ఓ మూలకు తోశారు వాడిని....నిస్త్రాణగా కూలబడ్డాడు వాడు.

రైలు మాత్రం వీటన్నిటితో నిమిత్తం లేకుండా గమ్యంకేసి దూసుకుపోతోంది.

చర్చలు ప్రారంభమయ్యాయి “వీడినేం చేద్దాం?”

“ఏముంది, నాలుగూ చావబాది వచ్చే స్టేషన్లో పోలీసుల కప్పగించడమే” అందో ఖద్దరు శాస్త్రీ!

“పోలీసులకా? వాళ్ళేం చేస్తారండి! వాడి దగ్గర ఏమైనా వుంటే, నాలుగు తన్ని లాక్కుని వదిలేస్తారు. లాభం లేదండీ!” పెద్దవి విరిచాడు వో అనుభవజ్ఞుడు!!

“మీరు చెప్పింది నిజమేనండోయ్ మొన్ననేం జరిగిందంటే.....” దీర్ఘం తిశాడు వోహాడు.

“నువ్వండవయ్యా!” నిద్రలోంచి లేచి కసురుకున్నాడు మరొకడు, “యిట్లా లాభం లేదండీ, జీవితంలో మళ్ళీ దొంగతనం చేయకుండా పాఠం నేర్పాలి!” వాడి నోట్లోంచి వచ్చిన వాసన కంపార్ట్ మెం

(26వ పేజి చూడండి)



అలసట చెందిన మిత్రులకు సెదతల్లి సొగసుకూర్చుటకు - **స్రీనీవాస్ టోనోలికేషన్**

**దేవి పీలు**

వాదండి ముఖ్యంగా అలసట, ప్రతుమంగాకాక వోయిద బారకోతూకవ శక్తి అగిపోయవటాపుకు విశ్రాంతిని సొగసుకూర్చుటకు

Mrs. SREENU & CO., MADRAS-28

**మీరు నిరుద్యోగులా?**

మీ సమస్యకు తక్షణ పరిష్కారం నాయుడు సేవింగ్స్. మా స్కీములో మీరు చేర్చవలసిన కనీస మెంబర్లు 5 గురు మాత్రమే!

నెలకు రు. 1000/- నుండి రు. 2000/- వరకు ఆర్జించవచ్చును. మెంబరుకు వచ్చిన బహుమతులపై 3% కమీషను లభించును. మా స్కీములో ఏజంటు కొరకు రు. 15,00,000 కమీషనుగా కేటాయించబడినది. అంతే కాకుండా.....

“చందు గ్రూప్”లో బ్యాంకి గ్యారంటీ సౌకర్యం గలదు. ఏజన్సీలు అతి పరిమితము! ఈ రోజే మీ ఏరియాలో ఏజన్సీ, ఏజన్సీ ఆఫీసులకై దరఖాస్తు చేయండి.



మీ ప్రాంతీయ పొదుపు సంస్థ నాయుడు సేవింగ్స్ [వై] లిమిటెడ్., మెయిన్ రోడ్డు, విశాఖపట్నం-530001.

\* ఆకర్షణీయమైన కమీషన్లపై ఏజన్సీలు కొరబడుచున్నవి. \* ఇది ఒక ప్రకటన మాత్రమే!

# పరాజితులు

[23వ పేజీ తరువాయి]

టంతా అలుముకుంది. దానికి తట్టుకునేప్పటికి కాస్త తైలం పట్టింది జనానికి.

“సో వాట్ టు డూ?” వాపోయాడు మరో అంగ్రేజీవాలా! అందరూ పీరియన్ గా ఆలోచించసాగారు. వెనక నుంచి ఒక బుద్ధిమంతుడు. దూసుకొచ్చాడు, “ఒక పని చేద్దామంది, రైల్వోంచి కిందకు తోసేద్దాం వెధవని.. మళ్ళీ దొంగతనం చేయకుండా....” (అలా చేస్తే - నువ్వు దొంగతనం మళ్ళీ చేయమన్నా, చేయడానికి వాడు బ్రతికుంటేగా?)

“కరెక్టుండి. తోసేద్దాం..జ కొడుకును” చేతులు సవరించుకుంటూ వో డీ కాలి లేచాడు. నాగుండె గుబిల్లు మంది, నిజంగా వాడిని తోసేస్తారేమో....

బావురుమని పొర్లాడాడు వాడు. “సార్! అంతపని చేయకండి సార్!...మీయిష్టం వచ్చినట్లు కొట్టండి....అంతేకాని రైల్వోంచి తోసేస్తే నేను చచ్చిపోతాను. మా అమ్మా, చెల్లీ దిక్కులేని వాళ్ళయిపోతారు....సార్! మీ కాళ్ళు పట్టుకుంటాను- నన్ను కొట్టండి సార్!”

నా కళ్ళవెంట నీళ్ళు వచ్చాయి.

వాడి గోడు ఎవరూ వినిపించుకోవడం లేదు.

విళ్ళ ఆవేశం చూస్తోంటే నిజంగా వాడిని తోసేటట్టే వున్నారు ఏం చేయాలి?

“రామం!” అప్రయత్నంగా అరిచాను. గబుక్కున వాడి దగ్గరకు వెళ్ళాను. “చూడ్రా. ఆ పసివాడిని చూడు....వాడిని రైల్వోంచి. కిందకు తోసేస్తారటా....వద్దని చెప్పరా .... వెళ్ళి ఆపరా” బ్రతిమాల సాగాను.

“అవునండి పాపం! వెళ్ళి వాడిని వదిలించండి” అంది రత్న. ఒళ్ళు విరుచుకుంటూ.

ఆ ఒంపుల్లోంచి బయటపడ్డాడు రామం. లేచి తానూ ఒళ్ళు విరుచుకున్నాడు.

మా రామంలో ఓ గొప్పతనం వుంది. ఏదైనా చేయాలనుకుంటే మాత్రం ఎటు తిరిగి చేసి తీర్తాడు. వాడి దగ్గరకు వెళ్ళాం! చేతులు విడిపించుకోవాలని ప్రయత్నిస్తూ ప్రతి ఒక్కడినీ వేడుకుంటున్నాడు వాడు. కానీ ఎవ్వరూ జాలి తలచడంలేదు.... వాడి గొంతు జీరపోయింది.

“సార్! గొంతెండిపోయింది. కాసినీ మంచి నీళ్ళు తాగుతాను కట్టు విప్పండి సార్!” వేడుకుంటున్నాడు వాడు.

రామం వాటర్ బాటిల్ అందుకున్నాడు.



చిత్రపతి శివాజీ

ఫొటో వి. ఆర్. ప్రసాద్, ఏలూరు

వాడి చేతుల కట్లు విప్పాడు. ఎండిపోయిన పెదవులమీద, చారలు కట్టిన రక్తం మరకలను వాడు నాలుకతో తడుపుకోసాగాడు.

“ఏరా నువ్వు దొంగతనం చేశావా?” రామం సూటిగా అడిగాడు.

“మీ తోడు సార్! నేనే పాపమూ ఎరుగను. నన్ను సమ్మండి” వాడి కంఠంలో నిజాయితీ ధ్వనించింది.

“మళ్ళీ అదేమాట! దొంగ రాస్కెల్!” మరో చెయ్యి విసురుగా రాబోయింది, కాని రామం అడ్డుకున్నాడు, “జాగ్రత్త వీడి మీద చేయి వడిందా, ఎముకలు విరిచేస్తాను” వాడి పర్వనాలిటీని చూసి జనం కాస్త వెనక్కు తగారు.

“ఎక్కడికిరా పోతున్నావ్?”

“మద్రాసుకు సార్! ఏదైనా పనిదొరుకుతుందేమోనని..... మా అమ్మను నేనే పోషించాలి.... చెల్లెలి పెళ్ళికూడా నేనే చెయ్యాలి సార్!” చెప్పకుపోతున్నాడు.

పిడికెడు గుండెలో కడివెడు ఆశలు !!

నిట్టూర్చాను భారంగా!

ఏదో స్టేషన్ కాబోలు. రైలు పేగం తగ్గింది. రామం వాడిని పైకి లేవదీశాడు.

“వాడిని వదిలిపెడుతున్నారా? వీల్లేదండి” అంటూ ముందుకొచ్చాడు అంగ్రేజీవాలా.

రామం వొక్క క్షణం ఆలోచించాడు.

“వదిలి పెట్టక! పోలీసులకప్పజెప్పామనుకోండి. మనందర్నీ సాక్షులుగా వేసుకొని. సవాలక్ష ప్రశ్నలూ వేసి..అదో పెద్ద న్యూసెన్సు!.... అది కాదండి, వాడు దొంగ అనుకోండి. మరి అంతగా చిత్తకబాద మన్నది ఏ వెధవండి? వాడ్ని

చూడండి ఇంకాసేపట్లో ‘హరీ’మనేటట్లున్నాడు. వాడికేదన్నా అయితే మాత్రం మిమ్మల్నుందరినీ బొక్కలోకి తోస్తారు. అది మాత్రం నిజం! ఆ..” ఆవేశంలో చెప్పకుపోతున్నాడు.

మళ్ళీ ఎవరైనా మాట్లాడితే వొట్టు!

వాడి కాళ్ళకున్న కట్లు లాగేసి, తలుపు దగ్గరకు వెళ్ళాం! రైలాగింది....దిగాడు వాడు. రెండు చేతులూ జోడించాడు.

అడుగులో అడుగు వేసుకుంటూ, అనంత విశ్వంలో కలిసిపోయాడు వాడు.

తెల్లవార వస్తోంది....రైలు కదిలింది.

“థాంక్ యూ వెరీమచ్ రామా!” అన్నాను.

నవ్వాడు వాడు. నిండుగా. ఒక మంచి పని చేశానన్న తృప్తి కలిగింది నాకు.

“నేను దొంగను కాదు సార్!” వాడి మాటలు నా చెవుల్లో గింగురు మంటున్నాయి. రామం తన సీట్లో కూచున్నాడు. సిగరెట్ వెలిగించాను... ఇంతకీ వాడు దొంగతనం ఏం చేశాడు? అడిగాను ఖద్దరు వాలాను.

“అబ్బే నాకేం తెలీదండీ!” అంటూ తల తిప్పుకున్నాడు.

అంగ్రేజీవాలా నడిగాను. “అడుగో ఆయన దొంగంటే నేనూ అన్నాను” అన్నాడు వోమూల జోగుతున్నాయన్ని చూపించి.

అతని దగ్గరకు వెళ్ళాను. “దొంగని కేకలేసింది మీరేనటకదా? ఏం దొంగతనం జరిగిందండీ? మీ తాలూకు వస్తువు లేమైనా పోయాయా?”

అడ్డంగా తల తిప్పాడు. తరచి తరచి అడిగాను.

జరిగింది యిది. ఆయన నిద్ర పోతున్నాడు. ఎవరిదో చెయ్యి ఆయన మీద వడింది. ఉలిక్కిపడి లేచి, గాభరాగా అరిచాడు. అందరూ భయపడి అరవడం మొదలుపెట్టారు. ఎవరో పుణ్యాత్ముడు అగ్నిపుల్ల గీశాడు. కంపార్ట్ మెంట్ లో ఓ మూల బితుకు బితుకు మంటూ ఆ కుర్రవాడు కనిపించాడు- అంతే చిత్తకబాదారు!! ఎవ్వరూ ఏమీ పోగొట్టుకోలేదు. వాడు దొంగతనం చేస్తుండగా ఎవరూ చూడలేదు.

మరి నా చేతిలో గన్ కనుక వుంటే ఆ క్షణాన వరసబెట్టి అందరినీ కాల్చిసారేసి వుండును డర్టీ బగ్గర్స్!!

వెళ్ళి నా సీట్లో చతికిలబడ్డాను.

వేసుకున్న హాఫ్ మా విప్పేశాను. నిద్ర ఎప్పుడో ఎగిరిపోయింది.

వెనక్కు జారగిలబడి తాపిగా సిగరెట్ పిల్చాను.... మనస్సంతా అల్లకల్లోలంగా వుంది.

అటూ ఇటూ చూశాను, ఎవరి గొడవలో వాళ్ళున్నారు. నెమ్మదిగా లేచి దోర్ దగ్గర నిలబడి బయటకు చూశాను.

కంట్లో రవ్వవడింది. స్టేషన్ తొందరగా వచ్చేస్తే బాగుండును.

వెనక నుంచి ఆడవాళ్ళ గొంతులు గట్టిగా వినిపిస్తున్నాయి.... "నా నెక్లెస్ పోయిందండీ!" అది "రత్న" గొంతు.

"వెతకండి, యిక్కడే వడుంటుంది." అంటున్నాడు రామం. నేనూ వెళ్ళి అటూ యిటూ వెతికాను. ఏమీ లాభం లేక పోయింది. అందరూ సానుభూతి చూపిస్తున్నారు.

"దాని ఖరీదెంతండీ?" అడిగింది వడుచు.

"ఎంత రేదన్నా, రెండు వేలన్నా వుంటుంది" అన్నాను రత్నకేసి వారగా చూస్తూ.

అంతా గలాభాగా వుంది. ఎవరికి తోచింది వాళ్ళు చెబుతున్నారు.

"అసలు ప్రయాణంలో నగలు పెట్టుకోకూడదండీ, నేనందుకే అన్నీ పెట్టెలో పెట్టుకుంటాను" అంది వయసు మళ్ళినా విడ, వాడిలోని పెట్టెను గట్టిగా పట్టుకుంటూ.

"వాడే కొట్టేసి వుంటాడండీ, అనవసరంగా వాడిని వదిలిపెట్టారు." కొందరు రామాన్ని ఎత్తి పొడుస్తున్నారు. చీకట్లు క్రమంగా తొలగిపోసాగాయి. తొలి వెలుగు నలువైపులా ఆకాశాన్ని అలుకుతోంది.

లేచి టాయ్లెట్ రూంలోకి వెళ్ళాను. మళ్ళీ దోర్ దగ్గరే నిలబడ్డాను. రామం నా ప్రక్కన చేరాడు.

తను వక్కనుండగానే ఆవిడ నెక్లెస్ పోయిందని తెగబాధ పడిపోతున్నాడు.

నాకు తెగ చిరాకేసింది. "పోతే పోయిందిలేరా వెధవ నెక్లెసు! అయినా ఆవిడ నెక్లెసు పోతే మధ్యలో ఏకెందుకురా బాధ?"

కాప్పేసాగి అన్నాడు రామం, "బిల్వ హార్:"

మొల్లుమని నవ్వాను, నవ్వు నావుకోలేకపోయాను. గట్టిగా నాలుగంటలు ఆవిడ మొహం చూసి వుండడు. కళ్ళూ కళ్ళూ కలుసుకుంటే బాలు, ప్రేమలు పుట్టేస్తున్నాయ్ ఈ కాలంలో! (ఫామిలీ ప్లానింగ్ వాళ్ళు ఏదైనా చేస్తే బాగుండును మరి.) బస్ స్టాండ్లో, గుళ్ళలో, తెల్లవారి మిర్కూ బూత్ ముందు క్యూల్లో పాచి మొహాల్లో - ప్రేమలు కుక్కగొడుగుల్లా పుట్టుకొస్తున్నాయి! ఆనటి లైలామజ్నాయి కానీ, పార్వతి దేవదాసులు కానీ మరొక్క

సంపదాయ మారు

## మందార మకరందాలు

శ్లో॥ యస్య నాస్తి స్వయం ప్రజ్ఞా శాస్త్రం తస్య కరోతి కిం లోచనాభ్యాం విహీనస్య! దర్పణః కింకరిష్యతి॥

స్వయంగా ప్రజ్ఞ లేనివానికి శాస్త్రం వలన ప్రయోజనం ఏమీ వుండదు. కండ్లు లేనివానికి అద్దం వలన లాభమేమీ!

కంకణం చేయాలి

సారి పుట్టగలిగితే - ఈ అవ్వల్ని చూసి పుటుక్కున మళ్ళీ చస్తారు!

ఏమైనా అంటే రామం ఏదేస్తాడు, అందుకే మౌనంగా వుండిపోయాను.

బాగా తెల్లవారిపోయింది.

రెండు వైపులా యిళ్ళూ గట్టాకని పిస్తున్నాయి. మరో కాసేపట్లో మద్రాసు వచ్చేసింది.

చకచకా సామాన్లు సర్దేశాం! రామం రత్నకు సాయం చేశాడు.

"అమ్మయ్య" అంటూ ఆగింది రైలు.

వెతుక్కుంటూ వచ్చాడు ఆవిడ కజిన్.

మాట మాత్రం చెప్పకుండా దిగి వెళ్ళి

పోతూన్న 'రత్న'ను దిగాలుగా చూస్తోంది పోయాడు రామం.

వాడి వాలకం చూస్తోంటే నవ్విచ్చింది నాకు.

కంపెనీకోసం స్నేహం చేసిందావిడ!

స్నేహంకోసం కంపెనీ యిచ్చాడు వీడు!! అందుకే కాబోలు అంటారు ఆడ వాళ్ళను అర్థం చేసుకోడం చాల కష్టమని.

"చీర్ అప్ మై బాయ్! ప్రయాణాల్లో పరిచయాలు గమ్యం చేరగానే మర్చిపోవాలి" అంటూ వాడి భుజం తట్టాను.

దిగి నాలుగడుగులు వేశాం. మొహం కడుక్కు వస్తానని వెళ్ళాడు రామం.

ప్లాట్ ఫారమంతా గందర గోళంగా వుంది.

సామాను ఓ మూల వదేసి, వక్కనే వున్న స్తంభాన్ని ఆనుకున్నాను. ఆఖరి పిగరెట్ వెలిగించి, ఖాళీ పెట్టెను రివ్యూస్ విసిరికొట్టాను.

నిండుగా పొగ పీల్చాను. దూరంగా రత్న, వాళ్ళ కజిన్ వస్తూ తినిపించారు.

మరో నిమిషంలో నన్ను చాటుకుని ముందుకు కదిలారు వాళ్ళు!

వాళ్ళ కజిన్ గొంతు వినిపిస్తోంది.

"మరి అంత బాధపడటం దేనికమ్మా? వెధవది రోల్ గోల్ నెక్లెసేగా, పోతే పోయిందిలే మరొకటి కొనుక్కోవచ్చు."

బుర్ర తిరిగింది గిర్రున.

జాట్లు పీక్కున్నాను వళ్ళు కొరుక్కున్నాను, నాలుక చురుక్కుమంది.

అటూ ఇటూ చూశాను, ఎవరి గొడవలో వాళ్ళున్నారు.

ఎడంకాలి బూటుతో, కుడికాలు బూటు వదులు చేశాను.

నెక్లెసు తొంగి చూసింది.

తీసి పట్టాలమీదకు విసిరికొట్టాను కసిగా !!



## డిక్టేటివ్

ఇంగ్లీషు-తెలుగు(హాండ్) 3-30  
ఇంగ్లీషు-ఇంగ్లీషు(హాండ్) 2-50

తెలుగు-ఇంగ్లీషు  
మీడియం డిక్టేటరీ.....3-50  
హాండ్ డిక్టేటరీ.....2-25  
ఉత్తమ ప్రకాశనం లభిస్తుంది, రైల్వే బుక్ స్టాల్స్ నందు లభించును.

పుస్తకముల వెలమనియార్డరు చేసిన పోస్టల్ ఛార్జీలు VPP ద్వారా పిల్చబడును

స్వయం సేవకుంట్టు బుక్ సెంటర్  
విజయవాడ, విజయనగరం 2, పోస్ట్ 74677, 62222